

Tisíce svící

Iveta Bartošová

Tam někde pod námi v hloubce má prý být
Jeskyně zvláštní
Plná svící
A každému z nás v ní jedna svíce náleží
I nevěřícím
I ty máš tam svou

Zářivou
Smířlivou
Všechny nás ozáří
Ta podzemní zář
Je osudovou lidskou láskou

Tisíce svící
Ve tmě září
Jejich odlesky
Máme na svých tvářích
Jak věčné slunce
Věčné ráno
Hoří plamínek
Lásky člověčí

Když shoří tvá svíce lásky víš kam jít
Je spousta krámků
Kde ji koupíš
Však zapálit ji můžeš tam v té jeskyni
Když na dno vstoupíš
Na dno trápení
Její zář
Zas tvou tvář
Nadějí ozáří
Ta podzemní zář
Je osudovou
Lidskou láskou

Tisíce svící
V hloubce září
Jejich odlesky
Máme na svých tvářích
Jak věčné slunce
Věčné ráno
Hoří plamínek
Lásky člověčí
Tisíce svící
V hloubce září
Jejich odlesky
Máme na svých tvářích
Jak věčné slunce
Věčné ráno
Hoří plamínek
Lásky, lásky člověčí